

УДК 342.922 : 347.994 (477)

*С. А. Борискін**суддя Рівненського окружного адміністративного суду*

**ОСОБЛИВОСТІ ОСКАРЖЕННЯ РІШЕНЬ, ДІЙ АБО
БЕЗДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДВС, ЩО ПОВ'ЯЗАНІ З АРЕШТОМ
МАЙНА БОРЖНИКА, ЙОГО ОЦІНКОЮ, ПРОВЕДЕННЯМ
ПРИЛЮДНИХ ТОРГІВ**

Дотримання принципів обов'язковості та добровільності виконання судового рішення є одним із критеріїв визначення рівня правосвідомості та правової культури суспільства. Однак кількість документів, що виконуються державною виконавчою службою, свідчить про те, що судові рішення, в основному, виконуються в примусовому порядку.

Виконання судових рішень як завершальна стадія судового провадження є важливим етапом, без якого сам факт прийняття рішення втрачає сенс, і тому залишення проблем їх виконання поза увагою ставить під загрозу мету здійснення судочинства.

Примусове виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб) покладено на державну виконавчу службу, яка входить до системи органів Міністерства юстиції України, а відтак є органом виконавчої служби.

У судовій практиці виникли проблеми при застосуванні зазначених норм стосовно розмежування адміністративної юрисдикції від цивільної та господарської.

▪ Особливості оскарження рішень, дій або бездіяльності органів ДВС, що пов'язані з арештом майна боржника, його оцінкою, проведенням прилюдних торгів / С. А. Борискін // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2011. – № 2(4) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2011/n2/11bsappt.pdf>.

Із аналізу ст. 181 КАС України, яка регулює порядок розгляду позовних заяв із приводу рішень, дій або бездіяльності державної виконавчої служби вбачається, що до компетенції адміністративних судів належать справи про оскарження рішень, дій або бездіяльності державної виконавчої служби щодо виконання рішень:

- в адміністративних справах,
- інших органів та посадових осіб, що можуть виконуватися примусово,
- для яких не встановлено іншого порядку судового оскарження.

Щодо справ про оскарження інших рішень, дій чи бездіяльності цих органів, то такі справи розглядаються за загальними правилами КАС України [1].

Іншим критерієм, за яким можна віднести справу до юрисдикції адміністративних судів, є суб'єктний склад учасників судового процесу. Так, виходячи з положень ст.383 ЦПК України та ст. 121-2 ГПК України, особи, які не наділені правом оскарження рішень, дій або бездіяльності державного виконавця у цивільному та господарському судочинстві, виходячи із публічності спору, мають право звернутися із позовом про захист своїх прав свобод чи інтересів до адміністративного суду [2, 3].

Дискусійним є питання про юрисдикційність оскарження рішень, дій або бездіяльності державної виконавчої служби при виконанні зведеного виконавчого провадження, з огляду на те, що таке провадження може складатися із виконавчих документів, виданих на підставі як судових рішень, так і рішень не судових органів. Таким чином, можливі випадки, коли одні і ті самі дії можуть оскаржуватись до судів різних юрисдикцій і виноситись щодо них, не виключено, різні рішення. Тому враховуючи, що

▪ Особливості оскарження рішень, дій або бездіяльності органів ДВС, що пов'язані з арештом майна боржника, його оцінкою, проведенням прилюдних торгів / С. А. Борискін // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2011. – № 2(4) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2011/n2/11bsappt.pdf>.

процесуальним законодавством не визначений суд, компетентний розглядати справи про оскарження рішень, дій або бездіяльності державного виконавця при виконанні зведеного виконавчого провадження, такі справи підлягають розгляду адміністративними судами.

Також виникають проблеми визначення юрисдикції щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності органів державної виконавчої служби під час виконання судових рішень прийнятих за правилами КАС, але господарськими або цивільними судами, які виконували функції окружних адміністративних судів до створення останніх. У цих випадках такі справи належать до адміністративної юрисдикції незалежно від того, який суд видавав виконавчий лист.

При розгляді справ із приводу рішень, дії або бездіяльності посадових осіб державної виконавчої служби адміністративні суди мають керуватися положеннями ст. 55 Конституції України, ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, Кодексом адміністративного судочинства України, Законами України "Про державну виконавчу службу", "Про виконавче провадження", іншими нормативно-правовими актами, які регулюють примусове виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини (Інструкція про проведення виконавчих дій, затверджена Наказом МЮУ від 15.12.1999 року № 74/5, Тимчасове Положення про порядок проведення прилюдних торгів з реалізації арештованого нерухомого майна, затверджене Наказом МЮУ від 27.10.1999 року № 68/5 та ін.)

Такий підхід дозволить уникнути у судовій практиці проблем, закладених колізійною нормою КАС та законодавства про виконавче

▪ Особливості оскарження рішень, дій або бездіяльності органів ДВС, що пов'язані з арештом майна боржника, його оцінкою, проведенням прилюдних торгів / С. А. Борискін // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2011. – № 2(4) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2011/n2/11bsappt.pdf>.

провадження щодо предметної та інстанційної підсудності цієї категорії справ, визначення суб'єктів оскарження, процесуальної форми звернення до суду тощо.

Формою звернення до адміністративного суду з приводу рішень, дій або бездіяльності державного виконавця є позовна заява (а не скарга, як за правилами ЦПК та ГПК України), яка має бути оформлена відповідно до вимог ст. 106 КАС України.

Ч. 2 ст. 181 КАС України встановлено спеціальні строки звернення до адміністративного суду із позовною заявою у зазначеній категорії справ [1].

Так, рішення, дії або бездіяльність державного виконавця чи іншої посадової особи державної виконавчої служби може бути оскаржене у десятиденний строк із дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення її прав, свобод чи інтересів.

Враховуючи вимоги ст. 35 Закону України "Про виконавче провадження", відповідно до якої за наявності обставин, що перешкоджають провадженню виконавчих дій або несвоєчасне оскарження документів виконавчого провадження, внаслідок чого вони були позбавлені можливості використати надані їм цим Законом права, державний виконавець може відкласти виконавчі дії за заявою стягувача або за заявою боржника, або з власної ініціативи на строк до 10 днів, встановлено 3-денний термін оскарження таких рішень, перебіг якого починається з дня, коли особа дізналась або повинна була дізнатися про порушення її прав, свобод чи інтересів [4].

Як показує судова практика у справах з приводу дій державного виконавця стосовно арешту майна боржника судам потрібно враховувати,

▪ Особливості оскарження рішень, дій або бездіяльності органів ДВС, що пов'язані з арештом майна боржника, його оцінкою, проведенням прилюдних торгів / С. А. Борискін // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2011. – № 2(4) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2011/n2/11bsappt.pdf>.

що в межах ст. 181 КАС України розглядаються вимоги щодо арешту (опису) майна, які не пов'язані зі спором про право на це майно.

Питання щодо накладення арешту на майно, кошти боржника, проведення оцінки майна та прилюдних торгів регламентовано Законом України "Про виконавче провадження", а саме:

- ст.ст. 52-64 – загальний порядок звернення стягнення на майно боржника;
- ст.ст. 65-67 – звернення стягнення на майно боржника – юридичної особи [4].

Звернення стягнення на майно полягає в його арешті, вилученні та примусовій реалізації.

Зупинюсь на деяких вимогах чинного законодавства, які мають враховуватись суддями під час розгляду адміністративних справ.

Зокрема, стягнення звертається в першу чергу на кошти боржника, інші цінності, готівкові кошти вилучаються. На кошти та інші цінності, що знаходяться на рахунках у банках, вкладках та на зберіганні у банках, накладається арешт. У разі відсутності коштів – арешт на майно, за винятком майна, на яке за законом не може бути накладено стягнення.

Стягнення на майно боржника звертається в розмірі і обсязі, необхідних для виконання за виконавчим документом, з урахуванням стягнення виконавчого збору, витрат, пов'язаних з організацією та проведенням виконавчих дій, штрафів, накладених на боржника під час виконавчого провадження. У разі якщо боржник володіє майном спільно з іншими особами, стягнення звертається на його частку, що визначається судом за поданням державного виконавця.

▪ Особливості оскарження рішень, дій або бездіяльності органів ДВС, що пов'язані з арештом майна боржника, його оцінкою, проведенням прилюдних торгів / С. А. Борискін // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2011. – № 2(4) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2011/n2/11bsappt.pdf>.

У разі якщо сума, що підлягає стягненню за виконавчим провадженням, не перевищує десяти розмірів мінімальної заробітної плати, звернення стягнення на єдине житло боржника та земельну ділянку, на якій розташоване це житло, не здійснюється. У такому разі державний виконавець зобов'язаний вжити всіх заходів для виконання рішення за рахунок іншого майна боржника.

У разі якщо кошти боржника в іноземній валюті розміщені на рахунках, внесках або на зберіганні у банку чи іншій фінансовій установі, що мають право на продаж іноземної валюти на внутрішньому валютному ринку, державний виконавець зобов'язує їх продати протягом семи днів іноземну валюту в сумі, необхідній для погашення боргу.

Звернення стягнення на заставлене майно в порядку примусового виконання допускається за виконавчими документами для задоволення вимог стягувача – заставодержателя. У разі якщо коштів, що надійшли від реалізації заставленого майна, недостатньо для задоволення вимог стягувача – заставодержателя за виконавчим документом, на підставі якого звернуто стягнення на заставлене майно, такий документ повертається стягувачу – заставодержателю.

Для задоволення вимог стягувачів, які не є заставодержателями, стягнення на заставлене майно боржника може бути звернуто у разі:

- виникнення права застави після винесення судом рішення про стягнення з боржника коштів;
- якщо вартість предмета застави перевищує розмір заборгованості боржника заставодержателю.

Не допускається звернення стягнення на майно, зазначене в переліку видів майна громадян, на яке не може бути звернуто стягнення за

▪ Особливості оскарження рішень, дій або бездіяльності органів ДВС, що пов'язані з арештом майна боржника, його оцінкою, проведенням прилюдних торгів / С. А. Борискін // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2011. – № 2(4) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2011/n2/11bsappt.pdf>.

виконавчими документами, згідно з додатком до Закону України "Про виконавче провадження".

Арешт майна боржника застосовується для забезпечення реального виконання рішення. Арешт на майно боржника може накладатися державним виконавцем шляхом:

- винесення постанови про арешт коштів та інших цінностей боржника, що знаходяться на рахунках і вкладах чи на зберіганні у банках або інших фінансових установах;
- винесення постанови про арешт коштів, що перебувають у касі боржника або надходять до неї;
- винесення постанови про арешт майна боржника та оголошення заборони на його відчуження;
- проведення опису майна боржника і накладення на нього арешту [4].

Постановами може бути накладений арешт у розмірі суми стягнення з урахуванням виконавчого збору, витрат, пов'язаних з організацією та проведенням виконавчих дій та застосованих державним виконавцем штрафів, на все майно боржника або на окремі предмети. Копії постанови, якою накладено арешт на майно боржника та оголошено заборону на його відчуження, державний виконавець надсилає органам, що здійснюють реєстрацію майна або ведуть реєстр заборони на його відчуження.

Копії постанови державного виконавця про арешт коштів чи майна боржника надсилаються не пізніше наступного робочого дня після її винесення боржнику та банкам чи іншим фінансовим установам або органам, зазначеним у частині другій цієї статті. Постанова державного

▪ Особливості оскарження рішень, дій або бездіяльності органів ДВС, що пов'язані з арештом майна боржника, його оцінкою, проведенням прилюдних торгів / С. А. Борискін // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2011. – № 2(4) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2011/n2/11bsappt.pdf>.

виконавця про арешт коштів чи майна боржника може бути оскаржена в десятиденний строк у порядку, встановленому цим Законом.

Про проведення опису майна боржника і накладення на нього арешту державний виконавець складає акт опису та арешту майна боржника. Під час проведення опису та арешту майна боржника державний виконавець має право оголосити заборону розпоряджатися ним, а в разі потреби – обмежити права користування майном, здійснити опечатування або вилучити його у боржника та передати на зберігання іншим особам, про що зазначається в акті опису та арешту. Вид, обсяг і строк обмеження встановлюються державним виконавцем у кожному конкретному випадку з урахуванням властивостей майна, його значення для власника чи володільця, необхідності використання та інших обставин.

Вилучення арештованого майна з передачею його для реалізації здійснюється у строк, встановлений державним виконавцем, але не раніше ніж через п'ять днів після накладення арешту. Продукти та інші речі, що швидко псуються, вилучаються і передаються для продажу негайно після накладення арешту.

Виявлені під час опису цінні папери, ювелірні та інші побутові вироби із золота, срібла, платини і металів платинової групи, дорогоцінного каміння і перлів, а також лом і окремі частини таких виробів, на які накладено арешт, підлягають обов'язковому вилученню і не пізніше наступного робочого дня передаються на зберігання установам Національного банку України, які зобов'язані прийняти їх на безоплатній основі. Арешт на цінні папери накладається в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

▪ Особливості оскарження рішень, дій або бездіяльності органів ДВС, що пов'язані з арештом майна боржника, його оцінкою, проведенням прилюдних торгів / С. А. Борискін // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2011. – № 2(4) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2011/n2/11bsappt.pdf>.

Визначення вартості майна боржника проводиться державним виконавцем за ринковими цінами, що діють на день визначення вартості майна. Для оцінки за регульованими цінами, оцінки нерухомого майна, транспортних засобів, повітряних, морських та річкових суден державний виконавець залучає суб'єкта оціночної діяльності – суб'єкта господарювання, який провадить свою діяльність відповідно до Закону України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні" [5].

У разі якщо визначити вартість майна (окремих предметів) складно або якщо боржник чи стягувач заперечує проти передачі арештованого майна боржника для реалізації за ціною, визначеною державним виконавцем, державний виконавець залучає суб'єкта оціночної діяльності – суб'єкта господарювання для проведення оцінки майна. Витрати, пов'язані з призначенням суб'єкта оціночної діяльності – суб'єкта господарювання, несе сторона, яка оспорує вартість майна, визначену державним виконавцем.

При цьому судам необхідно врахувати той факт, що суб'єкт оціночної діяльності є учасником виконавчого провадження, а не посадовою особою державної виконавчої служби, і його висновки є результатом практичної діяльності фахівця-оцінювача, а не актом державного органу. Тому вимоги заявника в частині оскарження висновку оцінювача не підлягають розгляду адміністративними судами.

Необхідно зазначити, що чинна редакція Закону України "Про виконавче провадження" не передбачає можливості оскарження висновку оцінювача, оскільки відповідно до вимог ч. 4 ст.58 Закону у разі заперечення однією із сторін проти результатів оцінки, проведеної

▪ Особливості оскарження рішень, дій або бездіяльності органів ДВС, що пов'язані з арештом майна боржника, його оцінкою, проведенням прилюдних торгів / С. А. Борискін // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2011. – № 2(4) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2011/n2/11bsappt.pdf>.

суб'єктом оціночної діяльності – суб'єктом господарювання, державний виконавець призначає рецензування звіту про оцінку майна [4]. У разі незгоди з оцінкою, визначеною за результатами рецензування, сторони мають право оскаржити її в судовому порядку в десятиденний строк з дня отримання відповідного повідомлення. Тобто, оскарження підлягає лише рецензування, а не оцінка майна.

Проте, дії щодо уцінки майна у спосіб, передбачений ч. 5 ст. 62 Закону України "Про виконавче провадження", здійснюються саме державним виконавцем, а отже підлягають оскарженню до суду.

Звіт про оцінку майна у виконавчому провадженні вважається чинним протягом шести місяців з дня його підписання суб'єктом оціночної діяльності – суб'єктом господарювання. Після закінчення цього строку оцінка майна проводиться повторно.

Реалізація арештованого майна, крім майна, вилученого з обігу згідно із законом, та майна, зазначеного в частині восьмій статті 57 цього Закону, здійснюється шляхом його продажу на прилюдних торгах, аукціонах або на комісійних умовах.

Рухоме майно, вартість якого не перевищує сто п'ятдесят неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, товари побутового вжитку, а також інше рухоме майно (у разі якщо стягувач не заперечує проти цього) реалізуються на комісійних умовах. Нерухоме майно, транспортні засоби, повітряні, морські та річкові судна реалізуються виключно на прилюдних торгах (аукціонах).

Майно передається на реалізацію за ціною та в порядку, визначеними статтею 58 цього Закону. Порядок реалізації майна, зазначеного в частині восьмій статті 57 цього Закону, крім цінних паперів, визначається

▪ Особливості оскарження рішень, дій або бездіяльності органів ДВС, що пов'язані з арештом майна боржника, його оцінкою, проведенням прилюдних торгів / С. А. Борискін // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2011. – № 2(4) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2011/n2/11bsappt.pdf>.

Міністерством фінансів України за погодженням з Національним банком України. Порядок реалізації цінних паперів визначається Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Міністерством юстиції України, а іншого майна – Міністерством юстиції України.

Не реалізоване на прилюдних торгах, аукціонах або на комісійних умовах протягом двох місяців майно підлягає уцінці державним виконавцем, що проводиться в десятиденний строк з дня визнання прилюдних торгів чи аукціону такими, що не відбулися, або закінчення двомісячного строку реалізації майна на комісійних умовах. Майно може бути уцінене не більш як на 30 відсотків. У разі нереалізації майна в місячний строк з дня проведення уцінки воно повторно уцінюється в такому самому порядку, але не більш як на 50 відсотків початкової вартості майна.

У разі якщо в місячний строк з дня проведення повторної уцінки майно не реалізовано на прилюдних торгах, аукціонах або на комісійних умовах, державний виконавець повідомляє про це стягувачу і пропонує йому вирішити питання про залишення за собою нереалізованого майна, крім майна, конфіскованого за рішенням суду.

У разі якщо стягувач у п'ятнадцятиденний строк з дня отримання повідомлення державного виконавця письмово не заявив про своє бажання залишити за собою нереалізоване майно, арешт з майна знімається і воно повертається боржникові. У разі відсутності в боржника іншого майна, на яке може бути звернено стягнення, виконавчий документ повертається стягувачу без виконання.

▪ Особливості оскарження рішень, дій або бездіяльності органів ДВС, що пов'язані з арештом майна боржника, його оцінкою, проведенням прилюдних торгів / С. А. Борискін // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2011. – № 2(4) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2011/n2/11bsappt.pdf>.

Звернення стягнення на будинок, квартиру, земельну ділянку, інше нерухоме майно фізичної особи проводиться у разі відсутності в боржника достатніх коштів чи рухомого майна. При цьому в першу чергу звертається стягнення на окрему від будинку земельну ділянку, інше приміщення, що належать боржнику. В останню чергу звертається стягнення на житловий будинок чи квартиру, в якому фактично проживає боржник.

Розгляд справ здійснюється з урахуванням Тимчасового Положення про порядок проведення прилюдних торгів з реалізації арештованого нерухомого майна, затверджене Наказом Міністерства юстиції України від 27.10.1999 року № 68/5 та ін.

Разом з житловим будинком стягнення звертається також на прилеглу земельну ділянку, що належить боржнику. У разі звернення стягнення на будинок, квартиру, інше приміщення чи земельну ділянку державний виконавець подає запит до відповідних місцевих органів, що здійснюють реєстрацію та облік майна, про належність такого майна боржнику на праві власності, а також перевіряє, чи не перебуває це майно під арештом.

Після надходження документального підтвердження належності боржнику на праві власності будинку чи іншого нерухомого майна державний виконавець накладає на них арешт та вносить відомості про такий арешт до відповідних реєстрів в установленому законодавством порядку. Про накладення арешту на будинок чи інше нерухоме майно, заставлене третім особам, державний виконавець невідкладно повідомляє таким особам.

Слід також зазначити, що для забезпечення правильного й однакового застосування адміністративними судами законодавства під час розгляду справ з приводу оскарження рішень, дій чи бездіяльності державної

▪ Особливості оскарження рішень, дій або бездіяльності органів ДВС, що пов'язані з арештом майна боржника, його оцінкою, проведенням прилюдних торгів / С. А. Борискін // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2011. – № 2(4) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2011/n2/11bsappt.pdf>.

виконавчої служби Пленум Вищого адміністративного суду України постановив Постанову від 13 грудня 2010 року за №3 "Про практику застосування адміністративними судами законодавства у справах із приводу оскарження рішень, дій чи бездіяльності державної виконавчої служби" [6]. Проте вказана Постанова Пленуму ВАСУ №3 підлягає приведенню у відповідність з новою редакцією Закону України "Про виконавче провадження".

Так, наприклад, згідно п. 2 Постанови Пленуму Вищого адміністративного суду України від 13.12.2010 року № 3 "Про практику застосування адміністративними судами законодавства у справах із приводу оскарження, дій чи бездіяльності державної виконавчої служби" оскарження рішень ДВС під час виконання рішень господарських судів належить до юрисдикції адміністративних судів, оскільки приписами Господарського процесуального кодексу України передбачено можливість оскарження лише дій або бездіяльності ДВС [6].

Проте, згідно ч. 4 ст. 82 Закону рішення, дії чи бездіяльність державного виконавця або іншої посадової особи державної виконавчої служби щодо виконання судового рішення можуть бути оскаржені сторонами до суду, який видав виконавчий документ, а іншими учасниками виконавчого провадження та особами, які залучаються до проведення виконавчих дій, – до відповідного адміністративного суду в порядку, передбаченому законом [4].

Аналогічну позицію в частині оскарження рішень органів ДВС займає Вищий господарський суд України, що викладена у п. 10 Постанови Пленуму від 24.10.2011 року № 10 "Про деякі питання підвідомчості і підсудності справ господарським судам" Так, відповідно до даної

▪ Особливості оскарження рішень, дій або бездіяльності органів ДВС, що пов'язані з арештом майна боржника, його оцінкою, проведенням прилюдних торгів / С. А. Борискін // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2011. – № 2(4) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2011/n2/11bsappt.pdf>.

Постанови "...Розгляд господарськими судами скарг у порядку статті 121-2 ГПК є однією з форм судового контролю щодо виконання рішень, ухвал, постанов, а виконання рішення, ухвали постанови господарського суду є невід'ємною частиною судового процесу. Зазначені скарги щодо виконання рішень, ухвал, постанов господарських судів підлягають розгляду господарським судом, який розглянув відповідну справу у першій інстанції, тобто тим господарським судом, що видав виконавчий документ (наказ чи ухвалу), незалежно від того, якою саме особою подано скаргу. Розгляд таких скарг здійснюється господарськими судами за правилами ГПК. Оскільки прийняття органами Державної виконавчої служби, її посадовими особами будь-яких рішень (постанов тощо) в процесі здійснення виконання судових рішень господарських судів підпадає в розумінні статті 121-2 ГПК під ознаки дій цих органів та осіб, то відповідні рішення також підлягають оскарженню до названих судів..."

Проте, на мою думку, інші учасники виконавчого провадження, які не є сторонами, у тому числі і прокурор, не можуть оскаржити рішення, дії чи бездіяльність органів ДВС до господарського суду, оскільки вимогами ч. 4 ст. 82 Закону прямо передбачено їх право на звернення саме до адміністративного суду за захистом своїх прав, свобод та інтересів або у випадках, передбачених законодавством (ст. 60 КАС України) прав, свобод та інтересів інших осіб.

▪ Особливості оскарження рішень, дій або бездіяльності органів ДВС, що пов'язані з арештом майна боржника, його оцінкою, проведенням прилюдних торгів / С. А. Борискін // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2011. – № 2(4) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2011/n2/11bsappt.pdf>.

Список використаних джерел

1. Кодекс адміністративного судочинства від 06.07.2005 р. // Офіційний вісник України. – 2005. – № 32. – Ст. 1918.
2. Цивільний процесуальний кодекс України від 18.03.2004 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2004. – № 40. – Ст. 492.
3. Господарський процесуальний кодекс України // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 6. – Ст. 56.
4. Про виконавче провадження: Закон України від 21.04.1999 р. (в редакції Закону від 04.11.2010 р.) // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 19-20. – Ст. 142.
5. Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні: Закон України від 12.07.2001 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 47. – Ст. 251.
6. Про практику застосування адміністративними судами законодавства у справах із приводу оскарження рішень, дій чи бездіяльності державної виконавчої служби : Постанова Пленуму Вищого адміністративного суду України від 13 грудня 2010 року №3 : [Електронний ресурс] / Вищий адміністративний суд України. – Режим доступу : <http://zakon.nau.ua/doc/?uid=1077.2932.0>.

▪ Особливості оскарження рішень, дій або бездіяльності органів ДВС, що пов'язані з арештом майна боржника, його оцінкою, проведенням прилюдних торгів / С. А. Борискін // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2011. – № 2(4) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2011/n2/11bsappt.pdf>.

Борискін С. А.

Особливості оскарження рішень, дій або бездіяльності органів ДВС, що пов'язані з арештом майна боржника, його оцінкою, проведенням прилюдних торгів

У статті досліджуються практичні проблеми особливості оскарження рішень, дій або бездіяльності органів державної виконавчої служби, що пов'язані з арештом майна боржника, його оцінкою, проведенням прилюдних торгів. Вносяться пропозиції вдосконалення відповідного законодавства

Ключові слова: адміністративне судочинство, державна виконавча служба, звернення стягнення до виконання, боржник, скарга

Борискин С. А.

Особенности обжалования решений, действий или бездействия органов ГИС, связанные с арестом имущества должника, его оценкой, проведением публичных торгов

В статье исследуются практические проблемы особенностей обжалования решений, действий или бездействия органов государственной исполнительной службы, связанные с арестом имущества должника, его оценкой, проведением публичных торгов. Вносятся предложения совершенствования соответствующего законодательства

Ключевые слова: административное судопроизводство, государственная исполнительная служба, обращение взыскания к исполнению, должник, жалоба

▪ Особливості оскарження рішень, дій або бездіяльності органів ДВС, що пов'язані з арештом майна боржника, його оцінкою, проведенням прилюдних торгів / С. А. Борискін // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2011. – № 2(4) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2011/n2/11bsappt.pdf>.

Boryskin S. A.

Features of appeal against decisions, acts or omissions of SEO related to the arrest of the debtor's property, its assessment, conduct of public bidding

The article examines the practical problems of the particularities appealing decisions, acts or omissions of the state executive office associated with the arrest of the debtor's property, its assessment, conduct of public bidding. The proposals to improve legislation are made

Key words: administrative proceedings, the state executive office, performing the foreclosure, the debtor, the complaint